

Arrest

nr. 263 094 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 juni 2021 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. ABDUL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Mosul-stad, provincie Ninewa, waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Irak in de 17 Tamouz-wijk woonde. U heeft Economie gestudeerd aan de Universiteit van Mosul.

In februari 2014 diende u samen met uw vriend A.S.S. een aanvraag in om te mogen zetelen in de kiescommissie met de bedoeling om als opzichter een correcte stembusgang te waarborgen. Enkele dagen later werd A. vermoord, volgens u wegens zijn kandidatuur voor de kiescommissie. U besloot onmiddellijk onder te duiken omdat u vermoedde dat u ook wel eens gevisieerd zou kunnen worden. U verbleef vervolgens tot aan de val van Mosul begin juni 2014 bij uw broer in de Arabia-wijk. U werkte eveneens een drietal maanden voor hem als boekhouder.

Op 5 juni 2014 waren de gevechten om Mosul begonnen en de wijk 17 Tamouz, waar uw familie woonde, werd als eerste aangevallen en had hevig te lijden onder de strijd. Uw familie vluchtte op 8 juni 2014 naar het huis van uw broer, waar u zelf ook verbleef. Samen vertrokken jullie naar Dohuk, Iraaks-Koerdistan. Een familielid kon voor hen borg staan. Op 28 of 29 juni 2014 keerden jullie terug naar Mosul, als belangrijkste reden hiervoor gaf u aan dat u en uw familie dienden terug te keren omdat uw grootvader achtergebleven was in Mosul. U dook gedurende een jaar onder bij verschillende familieleden, allen woonachtig aan de relatief rustige linkerkant van Mosul-stad. U keerde in totaal slechts een tweetal keer in het geheim terug naar uw ouderlijk huis. Op 23 juni 2015 deed u dit opnieuw en ging u 's morgens eerst langs de winkel om uw familie te verrassen met een ontbijt. Hier werd u aangesproken door een voor u onbekende IS-strijder, deze man scheen u wel te kennen en gaf aan dat uw beurt nog wel zou komen. U ervaarde dit als een rechtstreekse bedreiging omdat u ervan overtuigd bent dat deze man doelde op uw kandidatuur voor de kiescommissie. Hoewel u op dat moment verder met rust werd gelaten, besloot u diezelfde dag nog te vluchten.

Dezelfde dag, nl. 23 juni 2015, had u een kennis van de wijk aangesproken en 'via via' kon hij voor u een chauffeur regelen die u voor \$1000 uit Mosul kon smokkelen. De volgende ochtend vertrok u uit Mosul en reisde u doorheen de woestijn naar het zuidelijk gelegen Kerbala, van waar u vervolgens doorreisde naar Bagdad. Op 26 juni 2015 verliet u Irak en reisde u met het vliegtuig naar Turkije. Van daar reisde u vervolgens via Griekenland verder naar België. U kwam hier aan op 23 juli 2015 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 augustus 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 1 mei 2019 werd u op de luchthaven van Gosselies (Charleroi) gecontroleerd door de luchthavenpolitie. U was in het bezit van een Iraaks paspoort, afgeleverd te Ninewa op 18 september 2013, waaruit bleek dat u, nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, nog naar Irak bent teruggekeerd. Op 5 september 2019 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om uw vluchtelingenstatus in te trekken.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 22 januari 2019 om de mogelijkheid van de intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u na uw erkenning als vluchteling nog naar Irak gereisd bent, zo zou u van 11 februari tot 28 februari 2017 naar Erbil, Iraaks-Koerdistan (KAR), zijn gereisd omdat uw moeder daar in een ziekenhuis opgenomen was nadat zij bij de gevechten om Mosul gewond was geraakt. U gaf hierbij aan dat u niet nagedacht had over uw terugkeer naar Irak, maar u geen andere keuze had dan naar uw zieke moeder te reizen.

Verder gaf u tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gelogen had en u niet tot 23 juni 2015 in Mosul verbleven had, maar u Mosul en Irak reeds in maart 2014 verlaten had. Zo zou u op 26 maart 2014 naar Turkije zijn gegaan om daar te gaan studeren. U zou nadien nooit meer zijn teruggekeerd naar Mosul, maar u verklaarde in 2014 en 2015 wel voor kortere periodes naar Erbil en Bagdad te zijn gereisd omdat u ongerust was over uw familie en u hen wou zoeken. U zou Turkije uiteindelijk in juli 2015 verlaten hebben omdat u er geen toekomst had, onder meer omdat u er geen werk kon vinden en omdat u een seculier persoon met een vrije mening bent en er daar geen respect was voor uw manier van leven. U gaf aan dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gelogen had omdat iedereen u destijds aangeraden had om de waarheid niet te vertellen. Zo zou iedereen u gewaarschuwd hebben dat u geen vluchtelingenstatus zou krijgen indien u zou zeggen dat u in Turkije had verbleven.

Tot slot haalde u nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren omdat u ondertussen een activist geworden bent op sociale media. Zo gaf u aan dat u de revolutie in Irak al van in het begin op de voet opvolgde en u regelmatig op Facebook kritische berichten postte over religieuze mensen, zowel sjiïeten als soennieten, en u soms ook karikaturen postte.

U bent een vrije persoon en zal nooit zwijgen over onrecht, waardoor u bij een terugkeer naar Irak ook meteen zal gaan deelnemen aan de betogingen, zo stelde u het. Omdat er in Irak elke dag mediawerkers, journalisten en activisten vermoord werden, vreesde u bij een terugkeer naar Irak hetzelfde lot te ondergaan.

Ter staving van uw recente verklaringen legde u volgende originele documenten voor: uw Iraaks paspoort, uw 'boarding pass' van Qatar, een Iraaks diploma, attesten van uw studies in Turkije en certificaten van uw opleidingen in België. Eveneens legde u een kopie voor van de overlijdensakte van uw broer en een attest van de ziekenhuisopname van uw moeder.

B. Motivering

U kreeg op 25 januari 2016 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief en uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u de vluchtelingenstatus op 25 januari 2016 werd toegekend, nog naar Irak bent teruggekeerd, u zou immers van 11 februari tot 28 februari 2017 naar Erbil, Iraaks-Koerdistan, zijn gereisd (CGVS, p. 11-15). Omwille van dit nieuw element werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS ten einde uw verkregen vluchtelingenstatus te heronderzoeken. Na dit persoonlijk onderhoud en na analyse van de elementen in uw dossier blijkt dat uw statuut moet worden ingetrokken.

Er kan namelijk geen geloof meer gehecht worden aan de door u aangehaalde asielmotieven.

Er dient in eerste instantie vastgesteld te worden dat thans blijkt dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming doelbewust uw Iraaks paspoort heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties. Zo beweerde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat de smokkelaar uw paspoort onderweg naar Europa in zee had gegooid (CGVS, dd. 28 juni 2016, p. 12-13). Tijdens de grenscontrole van 1 mei 2019 op de luchthaven van Gosselies bleek u nochtans in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgeleverd op 18 september 2013 te Ninewa, een paspoort dat u ook voorlegde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 22 januari 2020, maar dat u nimmer heeft voorgelegd in het kader van uw initieel asielverzoek. Tijdens dit meest recente persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat de smokkelaar uw paspoort in Turkije had achtergehouden als waarborg en dat u dit paspoort ongeveer een jaar later tegen betaling opnieuw had kunnen bekomen (CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 6-7). Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over wat er met uw Iraaks paspoort op weg naar Europa was gebeurd, ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid en wijst erop dat u uw geldig Iraaks paspoort in het kader van uw verzoek om internationale bescherming doelbewust voor de Belgische autoriteiten heeft achtergehouden, mogelijks om de erin vervatte informatie te verdoezelen. In uw paspoort konden immers een Turks visum en verschillende in- en uitreisstempels teruggevonden worden die niet overeenkwamen met het asielrelaas dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had uiteengezet.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 22 januari 2020 gaf u ook aan dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had gelogen en dat u, in tegenstelling tot wat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had beweerd, Mosul niet op 24 juni 2015 verlaten had, maar u Mosul daarentegen reeds op 26 maart 2014 verlaten had, u naar Turkije was gereisd om daar te studeren en u nadien nooit meer naar Mosul was teruggekeerd (CGVS, dd. 28 juni 2016, p. 14 en CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 7-8). Deze bevindingen wijzen erop dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming reeds doelbewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties middels valse, leugenachtige en bedrieglijke verklaringen te misleiden, hetgeen op ernstige wijze uw geloofwaardigheid ondermijnt. Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u er niet voor terugdeinst om de chronologie van uw verhaal helemaal te wijzigen en zelfs valse asielmotieven aan te brengen. In dit verband moet bovendien gewezen worden op het gegeven dat u de 'ware' datum van uw vertrek in het kader van het heronderzoek van uw vluchtelingenstatus niet zelf spontaan heeft aangebracht, maar u

pas later toegaf te hebben gelogen, nadat er tijdens dat persoonlijk onderhoud op het CGVS gewezen werd op het Turks visum in uw Iraaks paspoort. Dit terwijl u in het begin van datzelfde persoonlijk onderhoud op het CGVS expliciet de ruimte gelaten werd om opmerkingen te geven en dit element spontaan aan te brengen (CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 3 en 7-8). Eveneens is het opvallend dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 22 januari 2020 in eerste instantie ook beweerde dat u tot aan de val van Mosul in juni 2014 bij uw broer had gewerkt (CGVS, dd. januari 2020, p. 6), terwijl u later aangaf dat u Mosul reeds drie maanden vóór de val en de machtsovername door IS had verlaten.

Het gegeven dat u Mosul (en Irak) reeds op 26 maart 2014, en niet op 24 juni 2015, heeft verlaten doet bovendien op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielrelaas. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u immers dat u in juni 2015 (!) in Mosul door IS bedreigd werd omdat u zich in februari 2014 kandidaat had gesteld voor de kiescommissie (CGVS, dd. 28 juni 2016, p. 14 en 27). Aangezien nu blijkt dat u in juni 2015 niet in Mosul, maar wel al in Turkije was, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden gebeurtenissen. Niet alleen kan er geen geloof meer gehecht worden aan de door u voorgehouden dreigementen, aangezien u reeds in maart 2014 naar Turkije vertrokken was om daar te gaan studeren, maar is het bovendien ook hoogst onwaarschijnlijk dat u zich in februari 2014, amper een maand vóór uw vertrek naar Turkije en uw plannen om re te studeren, kandidaat zou stellen voor de kiescommissie. Gelet op bovenstaande bevindingen kan er bijgevolg geen enkel geloof gehecht worden aan het door u aangemeten profiel en de door u voorgehouden problemen in Irak. Dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van het heronderzoek van uw vluchtelingenstatus beweert dat de door u aangehaalde gebeurtenissen wel allemaal gebeurd zijn maar enkel de data niet correct zijn, kan hoegenaamd niet overtuigen (CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 8). Indien u werkelijk vreesde voor uw leven in uw land van herkomst en daarom om de (internationale) bescherming vanwege de Belgische autoriteiten verzocht, mag immers van u verwacht worden dat u de autoriteiten aan wie u bescherming vraagt dan ook in vertrouwen neemt en van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, hetgeen in casu niet het geval is en de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt.

Vervolgens dient opgemerkt dat u na uw vertrek naar Turkije in maart 2014 nog enkele keren terugkeerde naar Irak, waarbij u zowel naar Koerdistan (KAR-zone) als naar de hoofdstad Bagdad bent afgereisd (CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 8-9). Dat u ondanks de door u voorgehouden vrees voor vervolging door IS en de vrees om in Irak gedood te worden toch nog meermaals naar Irak terugkeerde is in de door u geschetste context onbegrijpelijk. Indien u werkelijk zou zijn geviseerd, viel immers niet uit te sluiten dat u ook op andere locaties problemen oa. gelet op de grondige controles op reizigers en de vele checkpoints bemand door IS en andere milities - zou kunnen ondervinden en is het onbegrijpelijk dat u een dermate groot risico zou nemen. Het door u gestelde gedrag, waarbij u ondanks de door u voorgehouden vrees toch nog meermaals én vrijwillig naar Irak terugkeerde, is onverenigbaar met de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

Maar er is meer. Zo blijkt uit informatie die werd overgemaakt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 5 september 2019 dat u in 2017, nadat u hier in België de vluchtelingenstatus werd toegekend, eveneens nog naar Irak bent teruggereisd. Hoewel u beweert dat u naar Irak was teruggekeerd om uw zieke moeder in Erbil (KAR) te bezoeken, kan er geen geloof gehecht worden aan dat door u voorgehouden motief voor uw terugkeer naar Irak. Hoewel u beweert dat uw moeder gewond was geraakt bij de gevechten om Mosul, is het bijzonder eigenaardig dat u niet kan zeggen hoe uw moeder van Mosul overgebracht werd naar een ziekenhuis in Erbil. Dat u in dit verband zelfs oppert dat IS uw moeder mogelijks van Mosul naar het ziekenhuis in Erbil gebracht heeft, is te gek voor woorden (CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 11). Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien u zelf naar Erbil bent gegaan om uw gewonde moeder bij te staan, u zich ook op de hoogte zou hebben gesteld van de omstandigheden waarin uw moeder werd verwond en waarin ze werd overgebracht naar het ziekenhuis buiten Mosul en in KAR-gebied. Dat u hiervan niet op de hoogte bent is niet ernstig te noemen. U beweerde bovendien dat uw moeder op het moment van uw terugkeer naar Irak reeds ontslagen was uit het ziekenhuis en bij vrienden in Erbil verbleef (CGVS, dd. 22 januari 2020, p. 11-13). Indien zou worden aangenomen dat u bij uw terugkeer naar Irak uw zieke moeder in Erbil bent gaan bezoeken, hetgeen in casu moeilijk kan worden geloofd, dan nog blijkt uit uw verklaringen dat uw reis naar Irak allerm minst dringend en noodzakelijk was. Het is weinig geloofwaardig dat u, die aangeeft vervolging te vrezen in Irak, absoluut naar Irak diende terug te keren en als het ware uw leven diende te riskeren om uw moeder bij te staan, terwijl zij reeds was ontslagen uit het ziekenhuis en werd opgevangen door vrienden en dus veilig was en bijstand genoot. Ook een zieke moeder zou in een dergelijk geval begrijpen dat u niet naar Irak kon terugkeren.

Bovenstaande bevinding doet bijgevolg verder twijfelen aan uw bewering enkel en alleen naar Irak teruggekeerd te zijn om uw zieke moeder bij te staan. Dat u in 2017 vrijwillig naar Irak terugkeerde en bij uw terugkeer klaarblijkelijk geen problemen kende, lijkt er andermaal op te wijzen dat u geen gegronde noch persoonsgerichte vrees voor vervolging in Irak hoeft te koesteren.

Gelet op deze vaststellingen blijkt dat u de vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw vluchtelingenstatus, zijnde uw vertrek uit Irak, verblijfplaatsen en asielmotieven.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de vluchtelingenstatus, op fundamentele wijze ondermijnd.

De gedane vaststellingen in verband met uw werkelijk vertrek uit Irak, uw werkelijke verblijfplaats(en) en asielrelaas zijn constitutieve elementen van uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan terecht worden besloten tot de intrekking van uw vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet aangezien u de vluchtelingenstatus kreeg op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw vluchtelingenstatus.

U haalt verder nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren en u uw vluchtelingenstatus dient te behouden omdat u ondertussen een activist geworden bent op sociale media, u kritische berichten post over religieuze personen/ leiders en u hierdoor, net als andere journalisten en activisten, riskeert om in Irak gedood te worden (CGVS, p. 15-16). Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat dit louter een blote bewering is van uwentwege en u deze bewering op geen enkele manier kan staven. Het loutere gegeven dat u commentaren post op sociale media is bovendien onvoldoende om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Een dergelijke vrees of een dergelijk risico dient steeds in concreto aangetoond te worden. Dat heeft u niet gedaan. U brengt geen enkel concreet element of incident aan waaruit zou kunnen blijken dat u om bovenstaande reden wordt vervolgd en/of problemen zal kennen in geval van terugkeer. Voor de volledigheid dient hier ook nog te worden opgemerkt dat u zich bij een terugkeer naar Irak niet per sé hoeft in te laten met activisme of het posten van kritische berichten op sociale media. U wordt immers geenszins verplicht om kritische berichten te posten op sociale media en/of om deel te nemen aan betogingen en manifestaties en zich aldus in een gevaarlijke positie te brengen.

Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten nog besproken te worden. Wat betreft de overlijdensakte van uw broer en het attest van de ziekenhuisopname van uw moeder dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de herkomst en authenticiteit hiervan niet kan worden nagegaan. Dergelijke documenten kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en dragen aldus geen bewijswaarde. Voor de volledigheid dient hier nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie 'COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude'). De bewijswaarde van dergelijke documenten is überhaupt zeer gering.

De overige door u voorgelegde documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, studies, verblijf in Turkije en reis naar Qatar aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Irak van januari 2021** (beschikbaar op

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Ninewa behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie.

De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak gehad. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen de verspreiding van het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering, en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

In de etnisch-religieus diverse provincie Ninewa zijn talrijke nationale en lokale veiligheidsactoren actief. Naast de nationale Iraakse veiligheidsdiensten (Iraqi Security Forces, ISF), opereren er talrijke gewapende groepen, al dan niet onder de officiële paraplu van de Popular Mobilization Forces (PMF) of onder het gezag van de Kurdistan Regional Government (KRG). De Iraakse overheid controleert het grootste deel van de provincie Ninewa. De districten Akre en Sheikhan maken officieel deel uit van de provincie maar staan sinds 1991 ononderbroken onder controle van de KRG. De veiligheidssituatie in deze districten is er bijgevolg stabiel. Delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya, inclusief een strook tussen Dohuk en de Syrische grens, staan eveneens de facto onder Koerdische controle. De ISF opereren in de provincie hoofdzakelijk vanuit Mosul stad. Verschillende PMF en met de KRG gelieerde groepen, al dan niet samengesteld volgens etnisch-religieuze breuklijnen, opereren in de verschillende districten van de provincie buiten de stad Mosul. De fragmentatie van de veiligheidsactoren en het gebrek aan onderlinge coördinatie zorgt evenwel voor onduidelijkheid betreffende de daadwerkelijke controle over de verschillende gebieden. ISIS controleert geen grondgebied maar blijft actief in de provincie, voornamelijk in dunbevolkte gebieden. In vergelijking met 2018 is ISIS in meer gebieden actief, voornamelijk in het zuid- en zuidwestelijk deel van de provincie.

In de periode 2019 tot midden 2020 vonden in heel Ninewa veiligheidsincidenten plaats, al wordt de veiligheidssituatie in de provincie gekenmerkt door significante lokale verschillen. In de districten Akre en Sheikhan, die reeds jarenlang de facto onder Koerdische controle staan, vinden slechts hoogst uitzonderlijk veiligheidsincidenten plaats. Ook in de delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya dewelke de facto onder Koerdische controle staan gebeuren er weinig incidenten. Uit de beschikbare informatie over de verschillende veiligheidsincidenten die in 2019 en de eerste helft van 2020 plaatsvonden in Ninewa kan worden afgeleid dat het hoofdzakelijk doelgericht geweld betreft, dat plaatsvindt in het conflict tussen overheidsactoren en ISIS. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden.

ISIS voert vanuit afgelegen gebieden asymmetrische acties uit in de provincie, deze zijn voornamelijk gericht tegen de ISF en aan de overheid gelieerde milities, maar ook tegen burgers. De modus operandi van ISIS was hierbij in 2019 en de eerste helft van 2020 dezelfde als in 2018: gerichte moordaanslagen van personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken (bv. mukhtars), hinderlagen tegen ISF en PMF en afpersing van de lokale bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Vanaf de tweede helft van 2019 hanteerde ISIS alternatieve tactieken bij het gebruik van IED's, zoals het gebruik van meerdere IED's om de impactzone te vergroten, boobytrapping van huizen om veiligheidstroepen te doden, en het gebruik van aanvallen als middel om veiligheidstroepen naar bermbommen te lokken.

Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS waren er militaire grondoperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS, dewelke hoofdzakelijk plaatsvinden op het platteland en in afgelegen gebieden, maar ook kunnen voorkomen in de buurt van of in bevolkte gebieden.

Daarnaast viel de Turkse luchtmacht in het district Sinjar herhaaldelijk stellingen aan van de Koerdische PKK en de gelieerde YBS (Eenheden voor de Verdediging van Sinjar) van de Yezidische gemeenschap. Het is onduidelijk of hierbij burgerslachtoffers zijn gevallen. Er vonden ook betogingen plaats tegen de (uiteindelijk) omwille van corruptie afgezette gouverneur en door leden van een PMF-brigade die zich verzetten tegen het bevel om Mosul en de Ninewa Plains te verlaten. Hierbij vielen geen burgerdoden.

Het aantal dodelijke burgerslachtoffers in de provincie Ninewa is vanaf 2018 sterk beginnen dalen. In 2019 en de eerste helft van 2020 stabiliseerde het maandelijks aantal burgerdoden op een relatief laag niveau. Een gelijkaardige daling werd sinds 2018 vastgesteld in het aantal geweldsincidenten. Vanaf de tweede helft van 2019 was er weliswaar opnieuw een toename in het maandelijks aantal veiligheidsincidenten gelinkt aan ISIS, maar tegelijk bleef het totale aantal veiligheidsincidenten stabiel op een relatief laag niveau. Het offensief tegen ISIS zorgde in de provincie Ninewa voor aanzienlijke oorlogsschade. De heropbouw van de vernielde of beschadigde woningen en infrastructuur in Ninewa verloopt traag, vooral door het ontbreken van de nodige fondsen en corruptie.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.7 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. In het tweede kwartaal van 2020 was er een algemene vertraging in de terugkeer. Ninewa is anno 2020 de provincie waar het hoogste aantal IDP's verblijft en is eveneens de provincie waar de meeste terugkeer geregistreerd wordt. Op 30 juni 2020 telde de provincie 1.807.170 returnees. Ongeveer twee derde van het aantal IDP's uit de provincie zijn in tussentijd teruggekeerd. IOM vernoemt geen districten uit Ninewa waar geen terugkeer plaatsvond. De terugkeerratio varieert evenwel per district. De aanwezigheid van lokale milities kan in Ninewa een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als redenen om niet terug te keren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Ninewa niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

Verzoekschrift

In het eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 55/3/1 §2, °2 van de Vreemdelingenwet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Artikel 55/3/1 §2, °2 bepaalt: [...]"

Hieruit blijkt dat verwerende partij de vluchtelingenstatus in twee gevallen kan intrekken, nl.:

- Wanneer blijkt dat de erkende vluchteling feiten heeft weergegeven of achtergehouden of valse verklaringen heeft afgelegd of vervalste documenten heeft voorgelegd die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status van de vluchteling; en
- Wanneer het persoonlijk gedrag van de erkende vluchteling er later op wijst dat hij/zij geen vervolging vreest in zijn/haar herkomstland.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat de vluchtelingenstatus van verzoeker ingetrokken dient te worden, omdat:

- Verzoeker feiten had weergegeven/achtergehouden die niet correct waren, o.a. dat zijn nationaal paspoort onderweg naar Europa in zee werd gegooid;
- Verzoeker valse verklaringen had afgelegd, o.a. dat hij Mosul op 24 juni 2015 had verlaten, terwijl hij Mosul op 26 maart 2014 verliet; dit toont ook aan dat het asielrelaas van verzoeker houdende zijn kandidatuur als opzichter van een kiescommissie (in februari 2014) en de dreigementen die hieruit voortvloeiden door IS-strijders, niet geloofwaardig waren, stelt verweerder;
- Verzoeker zijn persoonlijk gedrag erop wijst dat hij geen vrees voor vervolging koestert in zijn land van herkomst door zijn reis naar Irak (Erbil) van 11.02.2017 tot 28.02.2017.

Hieronder wenst verzoeker deze stelling van verweerder te weerleggen.

• M.b.t de niet correcte weergegeven feiten, alsook de valse verklaringen van verzoeker:

Overeenkomstig artikel 55/3/1 §2, °2 dienen de niet correcte weergegeven of achtergehouden feiten, alsook de valse afgelegde verklaringen doorslaggevend te zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

In casu heeft verzoeker zijn asielmotieven gesteund op het gegeven dat hij zich als kandidaat opzichter van een kiescommissie stelde en dat IS-strijders hem benaderden en met de dood bedreigden o.w.v. deze kandidatuur. Verder motiveerde verzoeker zijn asielrelaas aan de hand van zijn afkomst uit Mosul, als soennitische moslim van Arabische origine.

In de veronderstelling dat het asielrelaas van verzoeker m.b.t. zijn kandidatuur als opzichter van een kiescommissie niet geloofwaardig kan zijn, kan de afkomst van verzoeker, zijnde een inwoner van Mosul, niet in twijfel getrokken worden. Dit wordt door verweerder evenmin betwist.

Het hoeft bovendien geen betoog dat Mosul midden 2014 in handen van IS viel en dat deze laatste verschillende wreedheden en gruweldaden had uitgevoerd tegen de inwoners van Mosul, alsook tegen anderen. Vele inwoners van Mosul hebben hun stad verlaten om het geweld en gevaar van IS te ontwijken.

Aangezien de asielmotieven van verzoeker, minstens gedeeltelijk, gesteund waren op een gegeven waar geen twijfel over bestaat, nl. zijn afkomst uit Mosul, en aangezien dit gegeven doorslaggevend was voor de erkenning van verzoeker als vluchteling, dient verweerder, conform artikel 55/3/1 §2, °2, hier absoluut rekening mee te houden wanneer hij overweegt om over te gaan tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker (zie o.a. RvV 11 maart 2016, nr. 163.942).

Dit is in casu jammer genoeg niet het geval geweest. Verweerder is tot de intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker overgegaan zonder rekening te houden met de afkomst van verzoeker, zijnde een inwoner van de stad Mosul. Dit terwijl de afkomst van verzoeker een constitutief element is geweest bij de toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoeker.

• M.b.t. het persoonlijk gedrag van verzoeker en zijn vrees voor vervolging in het herkomstland:

Overeenkomstig artikel 55/3/1 §2, °2 dient het persoonlijk gedrag van de vluchteling, nadat hij erkend werd als vluchteling, erop te wijzen dat hij geen vervolging vreest in zijn herkomstland.

In casu heeft verzoeker één keer afgereisd naar zijn herkomstland en dit voor een periode van 17 dagen (van 11.02.2017 tot 28.02.2017). Het betreft dus eenmalige terugkeer voor een korte termijn. Bovendien is de reis van verzoeker verantwoord geweest: verzoeker is zijn zieke moeder gaan bezoeken. Verzoeker legde in dit verband een attest waaruit blijkt dat zijn moeder in het ziekenhuis in Erbil werd opgenomen (zie administratief dossier). Daarnaast is verzoeker niet naar zijn stad, zijnde Mosul, geweest; verwerende partij kan dit ook niet afleiden uit het nationaal paspoort van verzoeker noch uit zijn verklaringen.

In dit verband dient er benadrukt te worden dat wanneer een vluchteling zijn zieke moeder één keer was gaan bezoeken, dit niet gelijkgesteld kan worden met een vluchteling die zich vrijwillig opnieuw vestigt in het land van herkomst in de zin van artikel 1C, 4 van het Vluchtelingenverdrag (RvV5 maart 2010, nr. 39832). Verder duidt niet elke terugkeer naar het land van herkomst op een gebrek aan vrees voor vervolging (RvV25 maart 2016, nr. 164.790).

Aan de andere kant zou een herhaalde terugkeer naar het land van herkomst erop duiden dat betrokkene geen gegronde vrees voor vervolging heeft en dit laat bijgevolg toe het statuut in te trekken (RvV5 mei 2008, nrs. 10.903 tot 10.906).

In de bestreden beslissing is verweerder overgegaan tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker zonder rekening te houden met het bovenstaande.

Uit het voorgaande blijkt dat verwerende partij zijn beslissing op een zorgvuldige wijze had moeten voorbereiden, wat onder meer betekent dat hij alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moest vaststellen, en dat hij met deze feiten ook rekening moest houden bij het nemen van de beslissing.

Verwerende partij heeft echter, bij het voorbereiden van zijn beslissing, nagelaten rekening te houden met het feit dat verzoeker afkomstig is uit Mosul, een gegeven dat doorslaggevend was voor de erkenning van verzoeker als vluchteling. Evenmin hield verweerder rekening met het feit dat het in casu een éénmalige reis betreft voor verzoeker, voor een korte termijn en waar hij niet in zijn stad (Mosul) is geweest.

Hiermee schendt verweerder artikel 55/3/1 §2, °2 samen met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Beoordeling

3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in:
(...)*

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

5. In de bestreden beslissing wordt op basis van de stukken in het administratief dossier en de verklaringen van verzoeker terecht vastgesteld dat verzoeker inzake de essentiële en doorslaggevende elementen in zijn asielrelaas, met name zijn vertrek uit Irak, verblijfplaatsen en asielmotieven, de waarheid niet heeft verteld.

Verzoekers asielmotieven, zoals aangevoerd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming die leidde tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, zijn niet geloofwaardig om volgende redenen:

- verzoeker heeft zijn Iraaks paspoort in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust achtergehouden, mogelijks om de erin vervatte informatie (een Turks visum en in- en uitreisstempels) te verbergen;
- verzoeker geeft toe te hebben gelogen en stelt – niet spontaan, doch slechts nadat hem tijdens het persoonlijk onderhoud van 22 januari 2020 werd gewezen op het Turks visum in zijn Iraaks paspoort – dat hij Mosul niet op 24 juni 2015, maar op 26 maart 2014 had verlaten, vervolgens naar Turkije reisde om daar te studeren en nooit meer naar Mosul is teruggekeerd;
- aangezien blijkt dat verzoeker in juni 2015 niet in Mosul maar wel in Turkije was, kan geen enkel geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden bedreigingen door IS in juni 2015 in Mosul omdat hij zich in februari 2014 kandidaat had gesteld voor de kiescommissie;
- verzoekers kandidatuur voor de kiescommissie in februari 2014 is evenmin geloofwaardig, gezien het hoogst onwaarschijnlijk is dat verzoeker, amper een maand voor zijn vertrek naar Turkije en zijn plannen om aldaar te studeren, zich nog kandidaat zou stellen;
- verzoeker is na zijn vertrek naar Turkije in maart 2014 nog enkele keren teruggekeerd naar Irak, met name naar Koerdistan (KAR) en de hoofdstad Bagdad, hetgeen onverenigbaar is met zijn voorgehouden vrees voor vervolging, te meer gezien de grondige controles op reizigers en de vele checkpoints bemand door IS en andere milities;
- bovendien is verzoeker in 2017, nadat hem in België de vluchtelingenstatus werd toegekend, vrijwillig en zonder problemen teruggereisd naar Irak.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift het niet eens te zijn met de conclusie van verweerder, maar slaagt er niet in deze te weerleggen.

Zo stelt verzoeker in het verzoekschrift dat zijn afkomst uit Mosul niet in twijfel wordt getrokken en betoogt hij dat dit een constitutief element is geweest bij de erkenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat hij op vlak van doorslaggevende elementen in zijn asielrelaas, met name zijn vertrek uit Irak, verblijfplaatsen en asielmotieven, de waarheid niet heeft verteld en bewust informatie heeft achtergehouden. Het loutere feit dat verzoeker uit Mosul afkomstig is, kan niet aanzien worden als doorslaggevend element bij de erkenning van de vluchtelingenstatus.

6. Verder wijst verzoeker erop dat hij één keer is afgereisd naar zijn land van herkomst, voor een periode van 17 dagen, dat hij zijn zieke moeder geen bezoeken en dat hij niet naar Mosul, maar naar Erbil is geweest. Hij benadrukt onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat, wanneer een vluchteling zijn zieke moeder één keer was gaan bezoeken, dit niet gelijkgesteld kan worden met een

vluchteling die zich vrijwillig opnieuw vestigt in het land van herkomst in de zin van artikel 1, C, 4 van het Vluchtelingenverdrag en stelt verder dat niet elke terugkeer naar het land van herkomst op een gebrek aan vrees voor vervolging duidt.

Vooreerst dient erop gewezen dat verzoeker ten tijde van zijn verblijf in Turkije in 2014 en 2015 meermaals terugreisde naar Irak (Koerdistan en Bagdad). Daarnaast gaat verzoeker voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers motief voor zijn terugkeer naar Irak (Erbil) in 2017, met name zijn zieke moeder. Immers, verzoeker kan niet (geloofwaardig) uitleggen hoe zijn gewonde moeder van Mosul werd overgebracht naar Erbil en verklaarde verder dat – voor zover geloof wordt gehecht aan de verwondingen van zijn moeder – zijn moeder reeds uit het ziekenhuis ontslagen was en bij vrienden verbleef, zodat zijn terugkeer allerminst noodzakelijk en dringend was. Wat betreft het attest van de ziekenhuisopname van verzoekers moeder dient opgemerkt dat verweerder op goede gronden motiveerde dat dit geen bewijswaarde heeft. De vaststelling dat verzoeker in 2017 vrijwillig naar Irak terugkeerde en er klaarblijkelijk geen problemen kende, wijst er daarenboven andermaal op dat hij geen gegronde vrees voor vervolging in Irak hoeft te koesteren.

7. Gelet op het voorstaande brengt het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van de motieven in de bestreden beslissing. Deze vaststellingen vinden grondslag in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent, en blijven aldus overeind.

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoekers initiële verklaringen aangaande zijn asielmotieven, op grond waarvan hij het statuut van vluchteling kreeg, leugenachtig en niet geloofwaardig zijn en dat verzoeker bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde en essentiële informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen.

8. Verder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel verweer voert tegen de motivering in de bestreden beslissing inzake zijn voorgehouden profiel van activist. Deze motivering luidt als volgt:

“U haalt verder nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren en u uw vluchtelingenstatus dient te behouden omdat u ondertussen een activist geworden bent op sociale media, u kritische berichten post over religieuze personen/ leiders en u hierdoor, net als andere journalisten en activisten, riskeert om in Irak gedood te worden (CGVS, p. 15-16). Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat dit louter een blote bewering is van uwentwege en u deze bewering op geen enkele manier kan staven. Het loutere gegeven dat u commentaren post op sociale media is bovendien onvoldoende om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Een dergelijke vrees of een dergelijk risico dient steeds in concreto aangetoond te worden. Dat heeft u niet gedaan. U brengt geen enkel concreet element of incident aan waaruit zou kunnen blijken dat u om bovenstaande reden wordt vervolgd en/of problemen zal kennen in geval van terugkeer. Voor de volledigheid dient hier ook nog te worden opgemerkt dat u zich bij een terugkeer naar Irak niet per sé hoeft in te laten met activisme of het posten van kritische berichten op sociale media. U wordt immers geenszins verplicht om kritische berichten te posten op sociale media en/of om deel te nemen aan betogingen en manifestaties en zich aldus in een gevaarlijke positie te brengen.”

Gezien de voorstaande motivering niet wordt ontkracht, blijft ze onverminderd overeind.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal, ingevolge de valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet wordt bevestigd.

11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Ninewa geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

12. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS